

CF10: Låt oss få behålla VERKSTÄDERNA

Överste Cappelen-Smith.

— Försvarets rationaliseringsinstitutets laborerande med materieltjänsten vid förbanden oroar, säger CF10 överste Ulf Cappelen-Smith till TIFF. Vi har för närvarande ett mycket bra system eftersom vi får arbeta tillsammans med verkstadssidan som en enda enhet. Tar man den möjligheten ifrån oss kan vi knappast upprätthålla den beredskap som fordras. Vi måste få en rimlig chans att säga vår mening innan beslutsfattandet och vi skulle i detta sammanhang även gärna se att avståndet mellan de högre staberna och förbanden kunde minskas.

— Mina erfarenheter av F10 är förstås något begränsade efter endast ett år som chef vid flottiljen. Jag har emellertid ett mycket starkt intryck av en positiv och samarbetsvillig personal. Här råder sålunda en mycket god anda och lägger man därtill flottiljens attraktiva läge så är ju förutsättningarna mycket bra.

— Vi ligger också väl till i flygtidsproduktionen och detta gör att man gärna vill studera oss från andra håll. Vi har heller inte haft några stopp av brist på materiel, varför jag kan understryka att FMV:s agerande för att tillgodose underhållsresurserna inte föranleder klagomål från vår sida.

— Nu arbetar vi ju efter ett nytt ekonomiskt system, som ger oss en mycket större frihet att välja medlen för att fullfölja det program som krävs. Systemet kräver emellertid goda kunskaper i de ekonomiska frågorna. Därför behövs utbildning och den påbörjas nu med en kursverksamhet för bl.a. förbandschefer redan i höst. Utbildningen måste därefter breddas till olika befattningshavare för att vi på ett riktigt sätt skall kunna förvalta det pund som givits oss.

Prestationsmätning

— En ytterligare utvidgning av ekonomisystemet måste också förutsättas, nämligen en prestationsmätning. Även om den inte kan bli helt objektiv, så kan man här få en god bild av vad vi får ut för pengarna. Utbildningsmässigt kan vi emellertid få en helt objektiv kartläggning av standarden. På

förarsidan har vi ju redan nu vissa standardövningar, direkt utslagsgivande för kunskapsmättet.

— Lönerna är ju inte påverkbara inom den ekonomiska totalramen. Men man kan måhända spara in på andra håll och få pengar till andra aktiviteter med en förständig hushållning. Så jag tror det nya ekonomisystemet har kommit för att stanna och vidareutvecklas.

Rapporter moralfråga

— Rapporteringen av haverier och tillbud har det ordats om på många håll. Man frågar sig: ger rapporterna någon återmatning, vinner vi några erfarenheter? Naturligtvis är rapportskrivandet en fråga om moral. Jag vill dock påstå att våra förare skriver DA till 100 procent och att man är positivt inställd till detta. Förarna är på det klara med att systemet är till deras eget bästa.

— Inställningen till våra veckoövningar på krigsbaserna är från teknikernas sida mycket tillfredsställande. Genom övningar upprätthåller de sina färdigheter. Detta noterar jag med tillfredsställelse. Så långt överste Cappelen-Smith. Intervjuaren kan tillfoga att en robust flygplanmodell i trä på hans skrivbord vittnar om att flygintresset tydligen går i arv hos en yngre generation Cappelen-Smith. En generation som tydligen inte bara kommer att utbildas till militära strategier utan även kommer att få en gedigen utbildning i konsten att hantera pengar med tonvikten på ekonomi.

Kåwe

HÄR BÖRJAR ETT REPORTAGE OM F10

Flottiljen som arbetar med fast ekonomisk ram

Ängelholm. TIFF:s medarbetare. Vill man söka upp flygvapnets intressantaste flottilj fn så måste adressen vara F10. Inte så mycket av den anledningen att man opererar med vårt modernaste flygplan i aktiv tjänst, 35 F, utan i högre grad av ekonomiska orsaker. Verksamheten vid flottiljen bedrivs som bekant sedan några år helt efter KFU (Försvarets kostnadsutrednings) principer, vilket innebär en årsbudgetering inriktad på uppdrag och prestationer. Om detta ekonomisystem säger flottiljchefen överste Cappelen-Smith: det har kommit för att stanna.

Ekonomisystem inom försvaret (EFS) heter FKU:s första delbetänkande inom den stora utredningens ram. Vad detta innebär har vi tidigare redogjort för i TIFF 2/69. Där har Göran Bure bland annat sammanfattat FKU-förslaget så här:

- Lång- och kortsiktig planering samordnas
- Budgeteringen inriktas på uppdrag och prestationer
- Budgeteringen förs längre ned i organisationen
- Möjligheter ges till uppföljning av kostnader, prestationer och resultat
- Chefer på olika nivåer får väsentligt större handlingsfrihet inom ramen för den fastställda budgeten.

F10 som försöksförband inom flygvapnet får alltså en årsbudget — 1970 uppgående till 53,6 miljoner — för att verkställa den målsättning beredskaps- och utbildningsmässigt som krävs och för att driva materiel- och verkstadstjänsten. Systemet ger förbandschefen större frihet att inom ramen för de givna resurserna verkställa programmet. Man får dessutom möjlighet att mera påtagligt granska vad man fått för pengarna.

Nybyggen

Går man en "husesyn" inom flottiljen kommer man snart underfund med att verksamheten bedrivs med effektivitetskrav. Televerkstaden har det visserligen en smula trångt för närvarande och har inte plats att genomföra all provning. Fem man är sysselsatta med felsökningen, var och en med ett par-tre specialiteter. Målet är förstås snabba arbeten för att säkerställa flygtidsproduktionen.

I flygverkstaden bedrivs arbetet efter MTM och även här är det hela inriktat på att pressa ned genomloppstiderna och att åstadkomma en rationellare arbetscykel.

Inom parentes kan man ju också erinra om att F10 rönt mycket beröm för de flygplan som levererats till andra förband. Man gör också tillsyner åt F12 och F4 med flera flottiljer. Förbandet är dessutom lyckligt nog att kunna ta i anspråk en hel del nybyggen. Sålunda tog materielavdelningen en ny administrationsbyggnad i bruk under hösten och fick därigenom ökade utrymmen för den administrativa sidan. Så småningom kommer även televerkstaden att få större utrymmen i de lokaler som frigörs genom nybygget.

Nya kompanibygnader

Även vid kompanierna har man fått nya byggnader. Med ljusa och rymliga lokaler, bra — även om inte helt perfekta — duschutrymmen och samlingslokaler. Något som man även säkerligen ser med avundsvärda blickar från många andra förband. Väder-TV är en annan nyhet.

F10 säkmatverkstad är en verklig sevärdhet. Här kan upphovsmannen till den provbänk för säkmatutrustning som nu finns, verkställare Sture Svensson, visa upp en ljus och utrymmesmässigt väldisponerad verkstad. Man har dessutom resurser att prova isolerdräkterna i en speciell tank.

Montör Erik Johansson kan med stolthet visa upp sin batteriverkstad. Här tillämpar man individuppföljning för varje batteri, både sådana för flygplan och för vagnparken. Ett speciellt system för urluftning har man konstruerat.

En metod för plastbehandling av batterier i förråd visar mycket gott resultat. Batterier kan på detta sätt förvaras mycket lång tid utan elektrolytangrepp kring polerna, vilket annars är rätt vanligt.

Vid teleserviceverkstaden har man plats att arbeta med 3 flygplan. Här arbetar sammanlagt 10 man med teleservice, för- och efterservice, motorkörning, kontrollflygning och förrådsflygplan.

Över huvud taget verkar F10 ha det mycket bra ställt både med personal och lokaler, vilket tyvärr inte alla flottiljer kan skryta med. Flottiljens geografiska läge gör den tydligen eftertraktad och man tycks inte ha någon svårighet att fylla kadrerna med välkvalificerade medarbetare. Det embryo till en

Vm John Wollerhag (th) och Ulf Wallenholm vid en provbänk.

◆ F10 ... forts

flottilj som uppstod vid Bulltofta en gång för 30 år sedan har nu blivit något av ett elitförband inom FV. Att man är angelägen hålla den positionen är givet, speciellt som också ekonomisystemet verkligen ger möjligheter att göra verksamheten inom förbundet mera flexibel och fruktbar.

Men tanken att vårt lands försvarare också ska bli fullfjädrade ekonomer ter sig väl främmande för en hel del. Det tar nog litet tid att vänja sig vid detta.

Kåwe

Gränslöst

Fte Olle Abrahamsson är också styrelsemedlem i Underbefälsförbundets avdelning vid I 10.

— Samarbetet mellan de kollektivanställda och oss är det allra bästa, säger han. Vi har på något sätt suddat ut de eventuella gränser som tidigare kan ha funnits. Samarbetet mellan kompanierna och avd 6 är också utmärkt. Alla gör sitt bästa för att hålla flygtidsproduktionen. Intresset för förslagsverksamheten är också stort och många goda förslag har kommit fram, ja tom sådana som givit verkligt stora belöningar, vilket TIFP tidigare berättat om.

— Läget är alltså gott, menar Abrahamsson som emellertid har ett önskemål: bättre utrymmen för stationsutrustningen.

MTM stressfaktor

Fte Ove Andersson vid F10 är ingen vän av MTM.

— Det skapar bara stress och när man blir hetsad är det mycket lätt att glömma bort saker och ting, menar han. Jag tycker det är fel att tillämpa MTM för flygplanunderhåll, det är ett så viktigt jobb att man helt enkelt inte får känna sig stressad.

Fru Anna-Brita Bergquist är en duktig sadelmakare.

Bad för säkerhet

Rolf Nilsson får vara "försökskanin" då tryckdräkterna provas i F10 egen tank.

Kapten Per Björk F10:

Svenska tekniker kan sin sak

På 3:e komp vid F10 har man en verklig Kongoveteran, nämligen kapten P Björk, som var stationerad vid Kaminabasen på sin tid. Han kan bland annat bekräfta den höga standarden på den svenska divisionspersonalen och våra flygtekniker som såg till att de svenska J 29-orna kunde hålla sig i sitt rätta element.

— I ett internationellt sammanhang som detta FN-uppdrag kan man ju få en jämförelse mellan de deltagande ländernas kapacitet, säger kapten Björk. Jag måste då säga, utan att vara partisk, att svenskarna väl hävdade sig, en sak som uppmärksammades utifrån.

En mek från F13 tyckte man emellertid synd om. Han hade jobbat ett par månader med plåtskador på en "kärra". När han var klar kom det besked att vi skulle avsluta vårt uppdrag och att flygplanet skulle sprängas . . .

Kapten Per Björk, Kongoveteran på F10.

...men vi känner oss bortglömda

— Att få nya, ljusa och trivsamma lokaler är alla tiders. Om detta är 1 fte Henry Carlsson, Gösta Sjöstedt, Stig Strandqvist och Axel Rosenqvist samt fte Jan Wigfors och Hans Ahrling vid 3:e komp F10 överens. Vad de däremot inte är helt nöjda med är förhållandet till högre chefer, både flygande och tekniker.

— På något sätt känner vi oss bortglömda, säger de i korus. Vi tycker inte vi har den rätta kontakten. Flygarna tycks ha stigit i värde med teknikens utveckling. Det måste ju emellertid finnas folk som sköter denna materiel, är inte de lika mycket värda?

— Vi har t.ex. kämpat länge för att få en motorkörningsplats utanför hangaren. Ännu har vi inte sett något resultat. Vi har också för liten tilldelning av braggar och hydraulaggregat, vi har en del problem med miljön i hangaren osv. Vi frågar och frågar men inget tycks hända.

— Det tycks helt enkelt vara så, att ju närmare flygplanet man är desto mindre värd är man . . .

Så långt våra sagesmän. Kanske bottenar en del av klagomålen i rent fackliga spörsmål, kanske är kontakterna i olag. Säkert finns det möjligheter att se

om dem och få tillfredsställande lösningar på problemen.

All tilldelning av materiel är baserad på ekonomiska grunder, dvs. tillgången måste anpassas efter de resurser som finns. Ytterst är det alltså försvarsanslagen som är bestämmande. Det är en sak som bör påpekas med anledning av ovanstående klagomål.

Red.

Här är några tekniker vid 3 komp F10 som tycker att deras jobb borde uppskattas bättre. Fr v Jan Wigfors, Stig Strandqvist, Gösta Sjöstedt, Axel Rosenqvist och Malte Johansson.